

FOT. ANDRZEJ KMIĘCINSKI

TRZY JUBILEUSZE NA AGH

Z okazji 55-lecia Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska oraz jubileuszu 70-lecia urodzin profesorów Józefa Jachimskiego i Jana Pieloka zorganizowano 22 września br. uroczystą konferencję zatytułowaną „Kierunki rozwoju geoinformatyki”.

JERZY PRZYWARA

Podczas jej inauguracji w auli AGH prorektor prof. Antoni Cieśla podkreślił dokonania wydziału i jego interdyscyplinarny charakter. Zwracając się do Jubilatów, stwierdził, że pracą i dorobkiem naukowym udowodnili, iż wykorzystali swoją życiową szansę. Dziekan prof. Jan Gocał przybliżył historię wydziału i przedstawił jego stan obecny i perspektywy.

Na uroczystość przybyli naukowcy z uczelni z całego kraju, reprezentanci

KU CZCI PROFESORA OSKARA NOWOTNEGO

W budynku Biblioteki Uczelnianej AGH odbyła się 22 września br. uroczystość odsłonięcia tablicy upamiętniającej profesora Oskara Nowotnego.

Austriak Oskar Nowotny (1875-1972) był adiunktem w Akademii Górniczej w Loeben zanim zaproponowano mu objęcie funkcji kierownika Zakładu Geodezji i Miernictwa Górniczego, który otwarto w krakowskiej Akademii Górniczej w 1919 roku. Najpierw był profesorem kontraktowym, a od 1921 r.

– profesorem zwyczajnym krakowskiej akademii. Był również dziekanem (1922-23, 1923-24) oraz prodziekanem (1925-26) Wydziału Górniczego. W latach 1921-39 pełnił funkcję kuratora biblioteki uczelnianej. W czasie II wojny światowej uratował księgozbiór biblioteki przed zniszczeniem, umożliwiając jego przeniesienie do gmachu Biblioteki Jagiellońskiej. Nowotny wsparł także starania Walerego Goetla o uruchomienie w okresie okupacji Państwowej Szkoły Technicznej Górniczo-Hutniczo-Mierniczej na Krzemionkach. W uroczystości odsłonięcia tablicy udział wzięli m.in. prorektor AGH prof. Antoni Cieśla, dziekan WGGiŚ prof. Jan Gocał, konsul honorowy Austrii w Krakowie Hermine Poppeller, członkowie rodziny Oskara Nowotnego, pracownicy biblioteki i uczestnicy konferencji „Kierunki rozwoju geoinformatyki”. Inicjatorem ufundowania tablicy był prof. Jan Pielok.

JP

władz miasta i urzędu marszałkowskiego, szefowie firm geodezyjnych i górniczych, pracownicy wydziału i studenci.

Początki Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie sięgają 1919 roku, kiedy to na Wydziale Górniczym Akademii (wówczas jeszcze tylko Górniczej) utworzono Zakład Geodezji i Miernictwa Podziemnego, którym kierował prof. Oskar Nowotny. W okresie II wojny światowej geodezji nauczano w Szkole Górniczo-Hutniczo-Mierniczej na krakowskich Krzemionkach, a po wojnie (do 1951 r.) w oddziałach geodezyjnych na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym i na Wydziale Inżynierii Wydziałów Politechnicznych AGH.

W październiku 1951 r. oba oddziały połączono i utworzono samodzielny Wydział Geodezji Górniczej. Do jego powstania przyczynili się głównie profesorowie: Zygmunt Kowalczyk, Tadeusz Kochmański i Michał Odlanicki-Poczobutt. Na nowo utworzonym wydziale studiowało początkowo 267 studentów (były tylko studia dzienne), jego kadra liczyła 51 nauczycieli, a pierwszym dziekanem był prof. Tadeusz Kochmański.

W 1992 r. Senat AGH podjął uchwałę o zmianie nazwy na Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska (WGGiIŚ), co było dowodem uznania jego dorobku naukowego w dziedzinie inżynierii i ochrony środowiska oraz znacznego rozszerzenia profilu nauczania.

Od 1951 r. wydział ma uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dziedzinie geodezji i kartografii, a od 1968 r. – stopnia doktora habilitowanego. Do 2006 roku tytuły doktora nadano tu 220 osobom, a doktora habilitowanego – 54. Tylko w latach 2003-06 tytuły profesorskie otrzymało 6 naukowców, a habilitowało się kolejnych 5.

Na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska konsekwentnie dopasowuje się profil kształcenia do potrzeb rynku pracy. Systematycznie pojawiają się nowe specjalności: fotogrametria i monitoring środowiska (1981 r.), systemowe zarządzanie środowiskiem (1989 r.), szacowanie nieruchomości i kataster (2000 r.), geoinformacja i geodezja górnicza (2005 r.).

Dorobek naukowy pracowników WGGiIŚ udokumentowany jest w set-

PROF. JÓZEF JACHIMSKI (ur. 16 maja 1936 r. w Krakowie) w 1953 r. ukończył Technikum Geodezyjne w Krakowie i rozpoczął studia na Wydziale Geodezji Górniczej AGH. W 1967 r. uzyskał tytuł doktora nauk technicznych za pracę na temat metod rejestracji obrazów panoramicznych. W 1979 r. uzyskał habilitację, a w 1992 r. tytuł profesora. W latach 1993-2005 był kierownikiem Zakładu Fotogrametrii i Informatyki Teledetekcyjnej na Wydziale Geodezji Górniczej AGH. Pracę na tym wydziale podjął jeszcze podczas studiów, od początku poświęcając się sprawom fotogrametrii. Jako jeden z pierwszych na świecie skonstruował stereoskopową stację fotogrametryczną, jest twórcą metody automatycznego pomiaru sygnałów fotogrametrycznych na obrazach cyfrowych oraz autorem licznych metod inwentaryzacji zabytków architektonicznych metodami fotogrametrycznymi. Jedną z najnowszych prac profesora jest opracowanie koncepcji interaktywnego internetowego słownika i leksykonu geoinformatycznego.

Od 1969 r. był redaktorem naukowym periodyku „Geodezja”. Aktywnie działał na forum międzynarodowym. W latach 1974-80 był sekretarzem Komisji VI Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrycznego. W okresie 1992-2000 był członkiem zarządu oraz szefem International Committee for Architectural Photogrammetry. Wieleletni członek i wiceprzewodniczący Komitetu Geodezji Polskiej Akademii Nauk. W latach 1989-2001 szefował Polskiemu Towarzystwu Fotogrametrii i Teledetekcji. Autor 90 publikacji naukowych, promotor pięciu przewodów doktorskich. Został uhonorowany licznymi nagrodami i odznaczeniami, w tym Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

[Na podstawie opracowania Zbigniewa Sitka „Profesor Józef Jachimski – zasłużony fotogrametra, naukowiec, promotor nauki, nauczyciel i wychowawca”; półrocznik AGH „Geodezja”, tom 12, zeszyt 2/1, 2006]

PROF. JAN PIELOK (ur. 12 czerwca 1936 r. w Gdyni) w 1953 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące w Chorzowie, a w 1957 r. Technikum Miernictwa Górniczego dla Pracujących w Bytomiu. W latach 1953-60 pracował w kopalni „Chorzów” jako mierniczy. W 1965 r. ukończył studia na Wydziale Geodezji Górniczej AGH w Krakowie, uzyskując tytuł magistra inżyniera geodezyjnego, i został asystentem w Katedrze Geodezji Górniczej na tym wydziale. W 1974 r. obronił pracę doktorską, w 1987 r. otrzymał habilitację, a w 1991 r. – stanowisko profesora nadzwyczajnego i kierownika Zakładu Geodezji Górniczej. W 1999 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Zakładem kierował do 2005 r.

Główne obszary zainteresowań naukowych prof. Pieloka obejmują: badania wpływów eksploatacji górniczej na górotwór i powierzchnię terenu oraz obiekty inżynierskie, metody prognozowania wpływów eksploatacji górniczej, problematykę ochrony środowiska i wykorzystanie informatyki w geodezji górniczej. W latach 1982-94 był przewodniczącym Komisji ds. Szkół Górniczych w Międzynarodowym Stowarzyszeniu Mierniczych Górniczych (ISM). Z jego inspiracji założono polski komitet ISM. Członek Polskiej Akademii Nauk, od 1993 r. – zastępca przewodniczącego Zespołu Geodezji Górniczej w Sekcji Geodezji Przemysłowej PAN. Jest autorem ponad 100 publikacji naukowych, wielokrotnie nagradzany za swe osiągnięcia na polu nauki.

[Na podstawie opracowania Jacka Szewczyka „Profesor Jan Pielok – 41 lat pracy naukowo-badawczej i dydaktycznej”; półrocznik AGH „Geodezja”, tom 12, zeszyt 2/1, 2006]

kach publikacji krajowych i zagranicznych oraz w trudnej do zliczenia liczbie projektów realizowanych głównie na potrzeby przemysłu. W dziejach wydziału złotymi zgłoskami zapisali się profesorowie: Zygmunt Kowalczyk (rektor AGH 1951-56), Tadeusz Kochmański (rektor AGH 1961-63), Michał Odlanicki-Poczobutt (prorektor AGH 1954-56),

Tadeusz Skawina, Teodor Blachut, Adam Chrzanowski, Bogdan Ney, Jerzy Chwastek.

Obecnie studiuje tutaj 2060 studentów, w tym 1170 na studiach dziennych. Na studia doktoranckie uczęszcza 40 osób, kadra nauczycielska liczy 105 osób, z czego 30 ma tytuł profesora lub doktora habilitowanego. ■